

U z n e s e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mgr. E. N.**, súdnej exekútorke, **E. B. S.**, zastúpenej JUDr. Z. K., advokátkou so sídlom v B.K., proti žalovanému v I. rade **U., spol. s r. o., B.K.**, zastúpenému JUDr. D.K., advokátkou so sídlom v B.K., žalovanému II. rade **JUDr. O. H.**, vyrovnacej správkyňi, **Ž.N.**, zastúpenej **Mgr. P. E.**, advokátom so sídlom v B.H., **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalobkyne a žalovaného v I. rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 35 Cbi/22/2007-83 zo dňa 12. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti voči žalovanému v I. rade **m e n í** tak, že žalovaný v I. rade je povinný nahradiť žalobkyňi na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 527, 10 Eur.

V časti náhrady trov konania voči žalovanej v II. rade **m e n í** rozsudok tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej v II. rade na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 124, 25 Eur.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka voči žalovanému v I. rade vo vyrovnacom konaní, vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici

pod. č. k. 55V 7/2004 sa považuje za zistenú a nespornú v celej výške, t. j. 603 880 Sk čo do právneho dôvodu, výšky, ako pohľadávka s právom na prednostné uspokojenie.

Žalovanému v I. rade uložil povinnosť žalovanej nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 57 175, 75 Sk. Konanie proti žalovanej v II. rade zastavil. Žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanej v II. rade trovy konania vo výške 26 893 Sk.

V odôvodnení uviedol, že žalovaný v I. rade a advokát JUDr. P.K. uzavreli dňa 10. januára 2003 mandátnu zmluvu a dňa 03. júna 2003 dodatok k tejto mandátnej zmluve, na základe ktorej poskytoval advokát právne služby žalovanému v I. rade, ktorému vznikol dlh vo výške 2 782 158 Sk. Žalovaný dlh uznal v notárskej zápisnici, na základe čoho bol podaný návrh na začatie exekúcie. Exekučné konanie bolo začaté dňa 02. marca 2004. Vo veci bolo vydané poverenie, pričom konanie bolo v dôsledku návrhu na vyrovnanie prerušené. Za vyrovnacieho správcu bola ustanovená žalovaná v II. rade, ktorá pohľadávku žalobkyne na zaplatenie 611 970 Sk ako odmeny súdneho exekútora a predbežných hotových výdavkov poprela. Súd uznesením potvrdil vyrovnanie dlžníka – žalovaného v I. rade a následne vyhlásil vyrovnanie za skončené.

V konaní si žalobkyňa uplatnila trovy exekúcie vo výške 603 880 Sk, ktorú pohľadávku považoval súd za nespornú a zistenú, s právom na prednostné uspokojenie, keďže ide o pohľadávku v zmysle § 54 ods. 1 písm. e/ Zákona o konkurze a vyrovnaní.

Konanie proti žalovanej v II. rade v zmysle § 96 O. s. p. zastavil vzhľadom na späťvzatie žaloby.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Keďže žalobca mal v konaní proti žalovanému v I. rade úspech, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 57 175, 75 Sk. Trovy konania vznikli z titulu zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 10 000 Sk a z titulu trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastupovania vrátane prvej porady, za podanie žaloby a za účasť na pojednávaní 10. marca 2008 / 3 x 11 150 Sk/, za účasť na pojednávaní – vyhlásenie rozsudku / 1 x 5 575 Sk /, režijný paušál / 2 x 178 Sk a 2 x 190 Sk / , DPH zo sumy 39 025 Sk / § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. / t. j 7 414 Sk.

Súd v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 O. s. p. zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania žalovanej v II. rade vo výške 26 893 Sk, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby – príprava a prevzatie zastupovania a podanie vyjadrenia / 2 x 11 150 Sk /, režijný paušál / 2 x 178 Sk / a DPH vo výške 19% zo sumy 22 300 Sk, t. j. 4 237 Sk.

Proti rozsudku v časti výroku o trovách konania podala odvolanie žalobkyňa a žalovaný v I. rade.

Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je dôvodom na podanie odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. Podľa jej názoru je aplikácia § 146 ods. 2 O. s. p. nesprávna. Vzhľadom na okolnosti prípadu bolo potrebné o trovách konania rozhodnúť podľa § 150 O. s. p. Za dôvody, hodné osobitného zreteľa považuje to, že žalobca si riadne prihlásil pohľadávku a svojím správaním nedal žiadny dôvod na jej popretie, pričom zákon je v ustanoveniach, týkajúcich sa postavenia vyrovnacieho správcu neurčitý. Žalovaná v II. rade nedokázala popretie pohľadávky žalobkyne právne zdôvodniť a pokiaľ by nedošlo ku skončeniu vyrovnania, bola by žalobkyňa v konaní nepochybne úspešná. Popretie pohľadávky žalobkyne zo strany žalovanej v II. rade nesie znaky zneužitia práva. Sú preto dané dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ďalej namieta, že vyrovnací správca nemá oprávnenie dať sa zastupovať v súdnych a iných konaniach, pokiaľ má sám právnické vzdelanie. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 8 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovaní. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.

Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanej v II. rade neprizná právo na náhradu trov konania a zaviaže ju na úhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný v I. rade podal odvolanie proti výroku o trovách konania, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 57 175, 75 Sk.

Uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z akého konkrétneho ustanovenia súd vychádzal pri výpočte a následnom priznaní trov právneho zastúpenia žalobkyni, rozhodnutie v tejto časti preto považuje za nepreskúmateľné. Možno však predpokladať, že súd aplikoval ustanovenie § 10 vyhl. č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého sa postupuje v prípade ak je možné pri určovaní tarifnej odmeny advokáta vychádzať z hodnoty veci. Podľa názoru žalovaného v I. rade z hľadiska určenia výšky tarifnej odmeny je potrebné postupovať ako v určovacom spore s neoceniteľnou hodnotou. Poukazuje tiež na výšku súdneho poplatku, ktorá sa v predmetnom spore určuje ako v spore s neoceniteľným plnením, čo podporuje úvahu, že rovnako je potrebné postupovať aj pri vyčíslení trov právneho zastúpenia.

Navrhuje, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovaný v I. rade je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 16 861, 50 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v I. rade je dôvodné.

Súd prvého stupňa v časti výroku o trovách konania, napadnutej žalovaným v I. rade, priznal žalobkyni náhradu trov konania, ktoré predstavovali zaplatený súdny poplatok a odmenu jej právneho zástupcu za úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. a/, c/, d/ a ods. 4 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004, pričom pri určení výšky odmeny vychádzal z § 10 uvedenej vyhlášky. Predmetom konania bolo určenie pravosti pohľadávky žalobkyne vo výške 603 880 Sk. Konanie o určenie pravosti pohľadávky je z hľadiska výšky súdneho poplatku zo žaloby určovacím sporom s jednotnou výškou súdneho poplatku bez ohľadu na výšku pohľadávky, určenie pravosti ktorej je predmetom konania. Z hľadiska určenia výšky tarifnej odmeny je preto potrebné vychádzať z rovnakého princípu, v dôsledku čoho patrí žalobkyni náhrada trov konania vo výške, predstavujúcej odmenu advokáta za uvedené úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., t. j. vo výške 527, 10 Eur.

Žalobkyňa v odvolaní proti výroku o trovách konania namietala nesprávne právne posúdenie veci s poukazom na skutočnosť, že súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní postupovať podľa § 150 O. s. p., prípadne trovy konania žalovanému v II. rade nepriznať, keďže nárok na ich náhradu nie je daný.

Žalobkyňa vzala podaním zo dňa 07. marca 2008 žalobu proti žalovanej v II. rade späť bez uvedenia skutočnosti, ktoré by pri rozhodovaní o trovách konania mohli odôvodňovať prípadný postup podľa § 150 O. s. p. Postupom podľa uvedeného ustanovenia neodôvodňujú ani skutočnosti, ktoré uvádza v odvolaní. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. Nesprávne však určil výšku tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby, ktoré vykonal právny zástupca žalovanej v II. rade v konaní. Ako už bolo uvedené, vzhľadom na predmet konania základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je potrebné posudzovať podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v dôsledku čoho výška odmeny právneho zástupcu žalovanej v II. rade za dva úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. a/, c/, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. predstavuje 124, 25 Eur.

Žalobkyňa v odvolaní tiež namietala, že žalovaná v II. rade, ktorá má právnické vzdelanie, sa ako vyrovnacia správkyňa vzhľadom na ustanovenie § 8 vyhl. č. 493/1991 Zb. Nemohla dať v konaní zastupovať advokátom.

Zo znenia uvedeného ustanovenia, ktoré vylučuje právo advokáta na priznanie odmeny podľa predpisov o odmenách advokátov pri výkone funkcie správcu konkurznej podstaty v postavení účastníka konania nemožno vyvodit' záver, že správca konkurznej podstaty ako účastník konania, ktorý si zvolil zástupcu v súlade s ustanovením § 24 a § 25 ods. 1 O. s. p. nemá nárok na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvého stupňa v napadutej časti výroku o trovách konania podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej v II. rade trovy konania vo výške 124, 25 Eur a žalovaný v I. rade je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 527, 10 Eur.

Žalovaný v I. rade si trovy odvolacieho konania neuplatnil, v dôsledku čoho mu neboli priznané.

Keďže žalobkyňa mala v odvolacom konaní úspech iba čiastočný, súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20.mája 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková